

ΕΤΟΣ 67ον

7 Ἀπριλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3436)

Η ΠΙΟ ΣΙΓΟΥΡΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Στό υπέροχο βιβλίο του «Κλίμαξ θείας ανόδου» ο σήμερα εορταζόμενος άγιος Ἰωάννης ο Σιναΐτης μιλάει καί γιά τόν άγώνα κατά τοῦ πάθους τοῦ ψεύδους. Καί παρουσιάζοντας τίς οὐλήθριες συνέπειές του λήει: «Τό ψέμα εἶναι έξαφάνιση τῆς άγάπης καί ἡ ψευδορκία άρνηση τοῦ Θεοῦ». Ἀσύγκριτα μεγαλύτερη, επομένως, πτώση άπό τό νά ψεύδεται κανείς πρós τοὺς άλλοιους εἶναι ἡ χρήση ψευδοῦς ὄρκου, άφοῦ μέ αὐτήν έμπαίζοντας ὁ άνθρωπος τόν Θεό, οὐσιαστικά τόν άρνεῖται καί άποξενώνεται άπό Αὐτόν.

Ἡ συγκατάβαση τοῦ θείου ὄρκου

Ὁ ὄρκος ἦταν ἓνα μέσο έπιβεβαίωσης τῆς άλήθειας άνεκτό στόν Μωσαϊκό νόμο λόγω τῆς πνευματικῆς νηπιότητας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ φιλόανθρωπος Θεός άνεχόταν νά καλεῖται ὡς μάρτυρας γιά νά στηρίξει τήν κληνισμένη άξιοπιστία τοῦ πεπτωκότος άνθρωπου. Μετά τήν Ἐνανθρώπηση του, βέβαια, ὁ Χριστός περιμένει άπό τόν άναγεννημένο άνθρωπο νά εἶναι τόσο φιλαλήθης, ὡστε τό «ναί» του νά εἶναι ὄντως «ναί» καί τό «όχι» του ὄντως «όχι»· καί, επομένως, σέ μία τέτοια ευθύτητα συνείδησης καί λόγων ὁ ὄρκος περιττεύει καί τελικά άπαγορεύεται.

Στήν Παλαιά Διαθήκη, ὁ Θεός άπό άκρα συγκατάβαση στή δυσπιστία μας καταδέχθηκε νά χρησιμοποιήσει τά δεκανίκια τοῦ ὄρκου, γιά νά βεβαιώσει τήν άλήθεια τῶν ὑποσχέσεων του. «Ἐπειδή οἱ άνθρωποι», λήει ὁ ιερός Χρυσόστομος, «εἶναι ὄχι μόνο ὀλιγόπιστοι άλλά καί άπιστοι, ὁ Θεός συγκαταβαίνει στά μέτρα τους· μοιλονότι εἶναι ὑποτιμητικό γι' Αὐτόν τό νά μήν τόν έμπιστεύονται, ὀρκίζεται γιά χάρη τους». Καί, ὅπως μάς θυμίζει ὁ άπόστολος Παῦλος, «επειδή ὁ Θεός δέν εἶχε κανέναν μεγαλύτερό του στόν ὁποῖο νά ὀρκιστεῖ, ὀρκίστηκε στόν Ἐαυτό του», γιά νά βεβαιώσει τίς ὑποσχέσεις πού έδωσε στόν Ἀβραάμ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. 5' 13-20)

Ἡ παράκληση τῆς ἐλπίδος

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τόν Ἀβραάμ, ὠρκίσθη εἰς τόν ἑαυτὸν του, ἀφοῦ δέν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τόν ὁποῖον νά ὀρκισθῆ, καί εἶπε, Ἀλήθεια, θά σέ ὑπερευλογήσω καί θά σέ ὑπερπληθύνω, καί ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μέ τήν ὑπομονήν του, ἔλαβε τήν ὑπόσχεσιν. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον πού εἶναι μεγαλύτερος καί ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτούς τέρμα εἰς κάθε ἀμφισβήτησιν καί δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καί ὅταν ὁ Θεός ἤθελε νά δείξῃ σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τό ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκον, ὥστε, διά δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων διά τά ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδειχθῆ ὁ Θεός ψεύτης, ἐμεῖς, πού κατεφυγάμεν εἰς αὐτόν, νά ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νά κρατήσωμεν σφιχτά τήν ἐλπίδα πού εἶναι ἐνώπιόν μας. Τήν ἐλπίδα αὐτήν τήν ἔχομεν σάν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καί βεβαίαν, ἡ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπό τό καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρόδρομος πρὸς χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς αἰώνιος κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ ἀπαραίτητη συνεργασία

Φυσικά, αὐτά τά δύο πράγματα, ἡ ὑπόσχεση καί ἡ διά τοῦ ὄρκου ἐπιβεβαίωσή της, δέν ἀφήνουν μέν κανένα περιθώριο ὅτι μπορεῖ νά ψεύδεται ὁ Θεός· ἀλλὰ, ὅσο καί νά εἶναι «ἀμετάθετα», δέν εἶναι ἀρκετά γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἐπαγγελίας. Χρειάζεται καί ἡ δική μας συνεργασία, πού συνίσταται στήν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, στήν ὑπομονή καί σέ καρτερία πού δέν κάμπτεται, ἀκόμα κι ὅταν ὄλα συνωμοτοῦν, γιά νά μάς σβήσουν τήν ἐλπίδα. Ὅταν ὁ Θεός ὑποσχέθηκε στόν Ἀβραάμ τή γῆ Χαναάν καί ἀμέτρητο πλῆθος ἀπογόνων, ἐκεῖνος συνέχιζε νά μένει σέ σκηνές περιπλανώμενος, καί ἡ Σάρρα εἶχε γεράσει στείρα. Παρά ταῦτα, ὁ ἅγιος πατριάρχης οὔτε στιγμή δέν ἄφησε νά κληονιστεῖ ἡ πίστη του στόν Θεό, οὔτε κι ὅταν ὁ Θεός ἀργότερα τοῦ ζήτησε νά θυσιάσει τό παιδί του. Καί ἀφοῦ πέρασε τίς πιά σκληρές «ἐξετάσεις» πίστεως μέ «ἄριστα», ὄχι ἀπλῶς ἀπόλαυσε πλούσια τήν ἐκπλήρωση ὄλων τῶν ἐπαγγελιῶν, ἀλλὰ τιμήθηκε μέ τό νά ὀνομάσει ὁ Χριστός τόν Παράδεισο «ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ» καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος νά τόν ἀποκαλέσει «πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων».

Ἔτσι, πνευματικοί ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ εἴμαστε ὅλοι οἱ πιστοί, «οἱ κατὰ πίστιν αὐτῷ ἐξομοιούμενοι» (Ζιγαβηνός). Στόν βαθμό πού τοῦ μοιάζουμε στήν πίστη μέ τήν ὁποία καταφεύγουμε στόν Θεό, μποροῦμε κι ἐμεῖς νά ἀπολαύσουμε τήν παρηγοριά, τό θάρρος καί τή σιγουριά μιᾶς ἐλπίδας τόσο σταθερῆς, ὅσο εἶναι ἡ ἄγκυρα γιά τό καράβι, πού τό κραταίει μέ ἀσφάλεια στό λιμάνι προστατευμένο

ἀπό φουρτούνες. Ἡ ἄγκυρα, βέβαια, τῆς δικῆς μας ἐλπίδας δέν μᾶς κρατάει ἀπλῶς στή σχετική ἀσφάλεια ἐνός λιμανιοῦ. Δέν κρατιέται ἀπό ἄμμο ἀλλῆ ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο τῆς δόξης, ὁ Ὅποιος δέν κάθεται σέ πυθμένα ἀσταθῆ ἀλλῆ ἔχει εἰσελθεῖ στόν Οὐρανό πρῖν ἀπό ἐμᾶς, γιά νά μᾶς ἀνοίξει δρόμο καί νά μᾶς ἐτοιμάσει τόπο. Καί μπῆκε ἐκεῖ ὁ Χριστός ὡς Θεάνθρωπος πλῆον, ὄχι μόνο γιά νά εἶναι Βασιλέας μας ἀλλῆ καί Αἰώνιος Ἀρχιερέας μας, προσφέροντας ἀκατάπαυστα τόν ἑαυτό του θυσία γιά τόν ἁγιασμό μας καί τή σωτηρία μας.

Ἵρθόδοξη «μεταφυσική»

Αὐτό τό κήρυγμα τῆς ἐλπίδας στήν ἐπηγγελμένη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ συκοφαντήθηκε ὅτι δῆθεν «ἐξορίζει» τόν Θεό ἀπό τό ἐδῶ καί τό τώρα· καί ὅτι προσφέρει ὡς λύση στήν ταλαιπωρία τῆς ἐπίγειας ζωῆς τήν ὑπόσχεση γιά μακαριότητα σέ μία μετὰ θάνατον ζωή. Ὁ Βάρναλης σατίρισε μία τέτοια ἀντίληψη στό ποίημά του «Ἡ μπαλάντα τοῦ κυρ-Μέντιου», παρουσιάζοντας ἕναν γαῖδαρο νά λῆει «ἀντραλίζομαι, πεινῶ» καί ἕναν παπᾶ νά τοῦ ἀπαντᾷ «σοῦτ, θά φᾶς στόν οὐρανό!» Μηροστά σ' αὐτή τή διαστρέβλωση, πού διακρίνει τόσο στεγανά τήν ἐπί γῆς ζωή ἀπό τήν οὐράνια καί σχετικοποιεῖ ἀπεληπιστικά τή σημασία τῆς πρώτης, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος φυσικά στέκεται μέ ἀποτροπιασμό. «Ἄν ὑπάρχει μία ἁμαρτία κατά τῆς ζωῆς», γράφει ὁ φιλόσοφος Καμύ, «δέν εἶναι τόσο τό νά ἀπεληπιστοῦμε ἀπό αὐτή, ὅσο τό νά ἐλπίσουμε σέ μιάν ἄλλη ζωή· τό νά ἀφήσουμε νά ξεκληθεῖ τήν ἀγάπη μας γιά τή συγκεκριμένη ζωή τό μεγαλεῖο μιᾶς δῆθεν αἰώνιας ζωῆς». Καί στό ὄνομα τῆς καθημερινῆς, χειροπιαστῆς ζωῆς, ὁ Καμύ ἀρνεῖται νά πιστέψει σέ μιάν ἄλλη, ὡραία ἔστω καί αἰώνια, ἀλλῆ πάντως «ἄλλη» ζωή.

Σίγουρα δέν ἐπιτρέπεται νά ἀφήνουμε τή μαρτυρία «περί τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» νά ξεπέφτει σέ μιᾶ στείρα μεταφυσική, πού ἀμπελοφιλοσοφεῖ ἀποκλειστικά γιά τό ἐπέκεινα, ξεχνώντας ὅτι δέν ἔχουμε δύο ζωές ἀλλῆ μία. Ζωή μας εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος «σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». Καί τό κορυφαῖο δῶρο τῆς Σταυρικῆς του θυσίας εἶναι ἕνα Δεῖπνο, ὅπου γίνεται γιά ἐμᾶς Βρώσιμος καί Πόσιμος ἐδῶ καί τώρα. Θά τό διακηρύξει ὁ ἅγιος Ἰωάννης: «Ναί, βρισκόμαστε ἀκόμα στόν κόσμο. Δέν ἀναχωρήσαμε ἀκόμα ἀπό αὐτή τή ζωή. Κι ὅμως, μέσα στήν Ἐκκλησία ἀπολαμβάνουμε ἤδη τίς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ γιά τήν κληρονομία τῆς Βασιλείας του».

Ἰ. Β. Λ.

7 Ἀπριλίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)
«Ἰωάννου ὀσίου συγγραφῆως τῆς Κλίμακος». Καλλιόπιοι καί Ἀκυλίνης μαρτ. († 304).
Γεωργίου ὀσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.).
Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ' 17-31.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ἀπριλίου, Ε' Νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ι' 32-45.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Τιμᾶμε τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ τοῦ Γένους,
τὴ Μάνα Παναγιά ὄλου τοῦ κόσμου*

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΤΙΧΒΙΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Δευτέρα 8 Ἀπριλίου

Ὠρα 6:30-8:30 πρωϊνὴ: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Ὠρα 4η ἀπογευματινὴ: Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὠρα 6η ἀπογευματινὴ: Μέγα Ἀπόδειπνο.

Τρίτη 9 Ἀπριλίου

Ὠρα 6:30-8:30 πρωϊνὴ: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Ὠρα 4η ἀπογευματινὴ: Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὠρα 6η ἀπογευματινὴ: Μέγα Ἀπόδειπνο.

Τετάρτη 10 Ἀπριλίου

Ὠρα 6:30-8:30 πρωϊνὴ: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Ὠρα 4η ἀπογευματινὴ: Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὠρα 6η ἀπογευματινὴ: Ὁ Μέγας Κανὼν.

Πέμπτη 11 Ἀπριλίου

Ὠρα 6:30-8:30 πρωϊνὴ: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Ὠρα 4η ἀπογευματινὴ: Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὠρα 6η ἀπογευματινὴ: Μέγα Ἀπόδειπνο.

Παρασκευή 12 Ἀπριλίου (Ἀκάθιστος Ὕμνος)

Ὠρα 6:30-8:30 πρωϊνὴ: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Ὠρα 4η ἀπογευματινὴ: Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὠρα 7η ἀπογευματινὴ: Ἀκάθιστος Ὕμνος στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Τελετὴ ἐναποθέσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνας Παναγίας τοῦ Τιχβίν στό κουβούκλιό της.

Ὅσοι ἱερεῖς ἐπιθυμοῦν νὰ διοργανώσουν μὲ τίς Ἐνορίες τους προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψη, δύνανται νὰ λήβουν μέρος στὶς Ἱερές Ἀκοιλουθίες. Ὁ ναὸς θὰ παραμῆνει ἀνοικτός ἀπὸ 6η πρωϊνὴ ἕως 9η βραδυνή. Γιά πληροφορίες μπορεῖτε νὰ ἐπικοινωνεῖτε μαζί μας στό τηλ. 210-7272305, fax: 210-7272310, e-mail: internet@apostoliki-diakonia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr